

1. slávnosť svätodušná – 23.5.2021 – Kto ma postaví na nohy?

Ezechiel 2:2 „Keď hovoril so mnou, vstúpil do mňa Duch, postavil ma na nohy a ja som počúval Toho, ktorý hovoril so mnou“.

Milí priatelia!

Už od malička nás učia stáť pevne, s vyrovnaným chrbtom, aby sme si nepokrivili chrbticu a nemali pri tom aj nejaké zdravotné problémy. *Vzpriamená chôdza je symbolickým opisom človeka, ktorý sa nemá za čo hanbiť a preto môže kráčať s hlavou zdvihnutou dohora. Zase človek, ktorý je na kolenách je zväčša ten, kto bol životom zrazený na dno a nemá silu vstať a žiť „normálne“.*

Dnešný sviatok – Turíce alebo Letnice či svätodušné sviatky – nám hovoria o Tom, ktorého nám Ježiš zanechal, po tom, ako odišiel do neba. **Nechal nám v ňom Tešiteľa v čase smútku, Lekára v čase choroby, Radcu v čase rozhodovania sa, Toho, kto nám pripomína, čo Ježiš pre nás urobil, keď na to zabúdame, je to Darca nádeje, keď sa stretávame so smrťou a je to naša Sila, keď sa v tomto svete cítime slabí.** Vďaka Bohu za tohto neviditeľného, ale reálneho Priateľa.

Prorok Ezechiel zažil ešte jednu „tvár“ Ducha Svätého. Pán Boh si povoláva proroka a zjavuje sa mu v podobe, ktorú človek môže zniesť. Ale už aj táto Božia sláva je dosť veľká a majestátna na to, aby **človek pred ňou padol na tvár a prejavil úctu**. Prorok Ezechiel si uvedomuje vážnosť tejto chvíle: Boh ma volá do služby. **Aj nás Pán Boh volá do služby. Každého osobitne tam, kde žijeme či pracujeme. A všetkých spolu nás povoláva do služby pre ľudí tohto sveta, pre neveriacich, pre blížnych.** Je to služba pomoci a Božieho slova. Našou úlohou je teda prakticky slúžiť, ale aj zvestovať Božie slovo. Ruka v ruke musí ísť pomoc aj zvest'.

Ezechiel pred touto Božou slávou padol na tvár a tým naznačil, že uznáva Boží majestát, Jeho zvrchovanosť a vládu nad svojim životom. **Niekedy potrebujeme takto zraziť na kolená. Najmä vtedy, keď naše srdce naplná pýcha a sebeckosť.** Keď neveríme Pánu Bohu a keď Ho odmietame. Každý pád na kolená neznamená, že sme porazení. Len nám Pán Ježiš dáva cez svojho Ducha poznať, že je čas modliť sa. Na kolenách. V pokore. V odovzdanosti do Božích rúk. **V živote každého z nás sa určite taká chvíľa objaví, keď sme zrazení na zem, aby sme sa modlili.**

Ezechiela vtedy Duch Svätý postavil na nohy. Áno, občas nás dokážu postaviť na nohy iní ľudia, okolnosti, dobré správy, uzdravenie, nájdenie práce či skončenie školy. Ale často je to iba chvíľková záležitosť, kým sa zas neocitneme na dne pre inú príčinu. **Duch Boží nás však dokáže postaviť na nohy za každých okolností a to kvôli tomu, aby sme vtedy počuli Boží hlas. Pán Boh k nám prehovára a dvíha nás hore, aby sme boli pripravení na všetko, čo príde a s Jeho pomocou to zvládli.**

Duch Boží aj nás chce dvihnúť z prachu, v ktorom sme sa ocitli preto, lebo sme vykonali niečo zlé alebo preto, lebo sme si uvedomili Boží majestát. Duch Boží nás nenechá tam dolu, ale skrze Ježiša Krista nás dvíha z pozície „hriešnik“ do pozície „Božie dieťa“. A my len musíme dvihnúť hlavy a počúvať, čo nám Pán Boh chce povedať.

Ak práve z nejakých dôvodov kľáčime na kolenách, je to úžasná možnosť začať sa modliť. Amen.